No. 47. 1845.

# VLISSINGSCHE  COURANT.

Vrijdag 18 April.

De uitgave dezer Courant geschiedt geregeld driemaal per week. De prijs van het abonnement is voor drie maanden f 2,25, en franco per post f 2,50. Advertentien worden geplaatst à 20 Ct. de regel, uitgezonderd Huwelijks-, Geboorte- en Doodbekendmakingen, waarvan de prijs van 1 tot 6 regels f 1,20 is, en voor elken regel daarboven 20 Ct., behalve 35 Ct. zegelregt voor iedere plaatsing. Men abonneert zich bij alle Boekhandelaren en Postdirecteuren in het Rijk. Brieven franco.

## De houding der Tweede Kamer jegens de natie.

V.

Een tweeden grond, waarop de meerderheid de regtstreeksche verkiezingen bestrijdt, is *de ongeschiktheid dier instelling voor den Nederlandschen landaard en het weinig strookende daarvan met de gewoonten en zeden van het Nederlandsche volk.* —

Och ja! Een Nederlander is al een wonderlijk en eigenaardig wezen! — Zet hem naast een Franschman, een Engelschman of een Amerikaan, en wij wedden, dat de gemoedelijke meerderheid der Tweede Kamer onmiddelijk zien zal, wie de Nederlander is? En weet gij hoe? Dood eenvoudig; alleen door den *landaard!* Waar men dien zoeken en vinden zal, is moeijelijk te gissen; maar een kenteeken moet er toch van bestaan. Het mag dan wat raadselachtig zijn; — doch dat is vrij onverschillig: de *landaard* moet vooral niet worden voorbij gezien, en als er wel op gelet wordt, dan is niet het kiezen, maar *bepaaldelyk* het *regtstreeksche kiezen* er mede in strijd. — Wij zijn niet bij magte, *die* redenering goed op te lossen, en moeten ze aan de diepzinnige waardering onzer lezers overlaten! — Wij kunnen er maar éénen zin aan hechten en die is, dat de *byzondere* aard van het Nederlandsche volk zou medebrengen, zich te laten *bedriegen* en *misleiden*; en als men in dien zin van den *landaard* gesproken heeft, dan zijn wij te beleefd, om de gemoedelijke meerderheid tegen te spreken; want zeker zijn indirecte verkiezingen oneindig beter daartoe leidende, dan regelregte.

Maar nu die vrees om door regtstreeksche keuzen de *zeden* en *gewoonten* (want die staan in het verslag tegen den *landaard* over) van het Nederlandsche volk te kwetsen.

Oppervlakkig zou men zeggen: een Nederlander voldoet aan zijne natuurlijke behoeften, zoo als ieder ander mensch, tot welk volk die ook mogt behooren, en wat het *materieel* van zijn leven aangaat, is hij al vrij gelijk aan ieder ander. Men moet dus alleen op zijn *zedelyk* bestaan hebben gedoeld. Maar waar zit dan zelfs in het *zedelyke* het eigenaardige van een Nederlander? Er is maar ééne eigenaardigheid denkbaar, die dan zou moeten verondersteld zijn, en die is zijne *onverschilligheid* voor staatsbelangen. — Doch die geeft zeker de onbeduidendste rede aan de hand, welke men kan aanvoeren. — *Vooreerst* erkennen wij die onverschilligheid niet, en de tijd zal leeren, in hoeverre er op te rekenen zal zijn; maar ook *ten andere* bestond zij al, *wie* en *wat* heeft haar doen ontstaan? — Wie? *Alleen* de oligarchie, die in 1814 en 1815 zich op het kussen heeft gebragt om het land ten verderve te brengen en ten eigen behoeve uit te putten. En *wat* is het middel daartoe geweest? Het *tegenwoordig* stelsel van indirecte verkiezingen, waardoor de natie van allen wezenlijken invloed is uitgesloten en dus wel tot onverschilligheid *moest* worden gebragt. Neem nu de oorzaak weg en het gevolg zal tevens worden opgeheven! — Maar die onverschilligheid is een steun der heerschende partij in den lande; en wie, die alleen eigen behoud zoekt, verwaarloost zulk een steun uit eigen en vrije beweging? — Het dor en droog eigenbelang verstikt *alle* gevoel voor de belangen en regten van anderen. — En zou het dan hier zooveel adel van ziel kunnen ten toon spreiden, om zich eenige opoffering te getroosten? De Natie overtuige zich van deze onmogelijkheid en vinde er een nieuwen spoorslag in, om ieder beroep op hare lijdelijkheid te verijdelen, door met bedaarden, doch krachtigen ernst, zonder ophouden van hare hervormingsgezindheid te doen blijken, en den dag harer politieke emancipatie eindelijk te doen aanbreken!

## NIEUWSTIJDINGEN.

### DUITSCHLAND.

HANOVER, den 7. April. Gisteren heeft alhier een broedermoord plaats gehad, welke aan dronkenschap kan worden toegeschreven. Twee broeders, burgers en inwoners dezer stad, beide van mannelijken ouderdom, keerden van eene jagtpartij des avonds stadwaarts. In eene herberg had men hen schijnbaar vredelievend aan tafel zien drinken, alleen had men opgemerkt, dat er te veel brandewijn werd gebruikt, en wist men dat beide broeders in een proces lagen. Kort na dat zij vertrokken waren, vond men een der broeders, even buiten de Aegidienpoort, in zijn bloed badende op den grond liggen, zijnde met 2 schoten in den rug getroffen. De ongelukkige leefde nog, en verklaarde, dat zijn broeder hem teneêrgeschoten had. Den volgenden morgen is de ongelukkige gestorven, en de dader gearresteerd.

### ENGELAND.

— Wij lezen in den *Liverpool Mercury*: Men vervaardigt op dit oogenblik in de gieterij van de heeren *Fawcett en C.* een overgroot kanon, bestemd voor de dienst der Vereenigde Staten. De lengte daarvan is 13 voet Engelsch, de kaliber is een voet; en wanneer het kanon gereed zal zijn zal het 8 ton (8000 kilos) wegen. Dit ongemeen groot stuk geschut, zal gebruikt worden aan boord van het Amerikaansche fregat de *Princeton*, die het welhaast moet komen ontvangen.

— Gelijk weleer den romeinschen dictator *Cincinnatus* naar zijne ploeg terugkeerde, nadat hij de vijanden der republiek verslagen had, is den afgetreden president der Vereenigde Staten, den heer *Tyler*, tot het boerenleven terug gekeerd. Met zijne vrouw aan den arm en van alle staatkundige vrienden verlaten, is hij als een eenvoudig burger op een stoomboot scheep gegaan. Luidens de laatste berigten, was hij op de hoeve aangekomen, welke hij over vier jaar had verlaten.

### FRANKRIJK.

— Den 13. zijn meer dan 200 huwelijken te Parijs gesloten geworden.

— De reis van de Koningin van Engeland naar Parijs schijnt bepaaldelijk besloten te wezen.

— De kwestie van het wapenen der versterkingen van Parijs, verwekt veel stoornis onder de nationale garde der hoofdstad; reeds zijn er dertig officieren voor twee maanden in hunnen graad opgeschort, omdat zij petitien tegen de wapening geteekend hadden. Mogelijk zal dien maatregel tot wel twee honderd andere officieren moeten uitgestrekt worden.

— Bij Laval, departement der Mayenne, is het water van twee vijvers door kwaaddoeners vergiftigd, ten gevolge waarvan al de visschen zijn gestorven.

### BELGIE.

ANTWERPEN, den 15. April. Vrijdag morgen is in de westvlaandersche gemeente Cuerne het volgende gebeurd. Toen de koster kwam, om de kerk te openen, vond hij bij de ingangpoort der sacristy eene fraaije kartonnen doos, met het opschrift: *kostelyken inhoud.* De goede man verbeelde zich, dat deze doos de wedergaaf behelsde van de sieraden en zilveren voorwerpen, welken men voorleden jaar uit de kerk gestolen had. Hij liep er dus in allerijl mede naar den pastoor, trad deszelfs woning hijgend binnen en deed hem het opschrift opmerken. Dadelijk ging men tot de opening der doos over; maar, wat verassing! den *kostelyken inhoud* was slechts een nieuwgeboren, welgeschapen, frisch en gezond kind. Den waardigen zielenherder heeft hetzelve eene voedster bezorgd en gedoopt.

— Eene ware regterlijke expeditie werd in den nacht van Vrijdag laatstleden, in de omstreken van Luik verrigt, door den heer *Vrecken*, procureur des konings, den heer *Cartuivels*, regter van instructie, den heer *Kirsch*, hoofdcommissaris enz. Deze expeditie heeft ten gevolge gehad de aanhouding van eene bende dieven, op wier spoor het der policie sedert eenigen tijd gelukt was te geraken. Zij zijn zes in getal, mannen en vrouwen. Men vermoedt dat zij deel maken der bende die sedert omtrent twee jaar zoo menigen diefstal in geheel het land heeft gepleegd, en onlangs nog bij den burgemeester *Pierot.*

Nabij Sersing, in eene herberg, het hoofdkwartier der bende, heeft men, onder den vloer eener kamer, eene massa voorwerpen gevonden, die alle voortkwamen van dieften. Zij bestonden in zilveren munt en zilveren staven, verbroken zilverwerk, lijnwaad, kleedingstukken, voetstukken van pendules, ellengoederen en een groot getal andere voorwerpen te zamen van hooge waarde.

— Te Nobressart (Luxemburg) hebben eenige moedwillige menschen een achtjarig kind met geweld genever in de keel gegoten. Het ongelukkig kind is kort daarna door ijsselijke stuipen bevangen en heeft na eenige uren lijdens den geest gegeven.

— Te Meenen wordt eene groote en luisterrijke gaaischieting ingerigt die in Julij aanstaande zal gegeven worden, en op welke alle de societeiten des lands en alle schoone juffrouwen uitgenoodigd worden. De eerste prijs voor den oppervogel zal bestaan in een zilver servies ter waarde van 1000 fr., of eene dergelijke som in specien. De juffrouw of dame, welke de schoonste der aanwezige bevonden wordt te zijn, zal in hare woning of logement eene parure ontvangen ter waarde van twee honderd franken.

### NEDERLANDEN.

's GRAVENHAGE, den 14. April. In de zitting van de Tweede Kamer der Staten-Generaal van Zaturdag ll. zijn ingekomen verzoekschriften betrekkelijk het voorstel tot herziening der grondwet: van 84 ingezetenen der stad Breda; van 41 der stad Bergen-op-Zoom; van 23 der stad Middelburg; van 114 der stad Vlissingen; en van 3 van Ginneken.

AMSTERDAM, den 14. April. « Naar wij vernemen, is de Hoog Wel Geb. heer *A. G. A. van Rappard*, directeur van het kabinet des konings, door den Indischen suiker-fabrijkant, den heer *Pieter Cléban*, gedagvaard, om te compareren op Maandag den 21. April e. k.; (op welken dag de zaak van den heer *Cléban* in appel zal worden behandeld) voor het provinciaal geregtshof van Noord-Holland, ten einde getuigenis der waarheid af te leggen in zake van den rekwirant, als appellant van een vonnis der arrondissements-regtbank te Amsterdam, ten zijnen laste en ter requisitie van den officier bij dezelve regtbank gewezen en zulks ter zake van beweerden laster, jegens den getuige, den Hoog Wel Geb. heer *A. G. A. van Rappard*, gepleegd.

« Men is hier vrij algemeen van gevoelen, dat de procureur-generaal, mr. *J. J. Uitwerff Sterling*, in het arrest van het provinciaal geregtshof, den 30. Junij 1844 in deze zaak gewezen, had behooren te berusten.

« Procedures, als deze, ondermijnen de magt en ontzenuwen het gezag der regering.

« Het stelsel, om van wettig aangegane verbindtenissen of van lastige schuldeischers door gezochte geregtelijke vervolgingen ontslagen te worden, zou als betaalmiddel zeer gemakkelijk zijn; zulk een stelsel zou aan den *Grooten Heer* voegen, en hem bij gelegenheid niet ongepast voorkomen; maar in beschaafde staten behoort elke regering zich zorgvuldig, zelfs voor den schijn van absolutismus, betrekkelijk eenmaal aangegane verbintenissen, te wachten. *(Arnh. C.)*

— Aangaande de kolonie Suriname behelzen de dagbladen thans belangrijke tijdingen. De betrekking van Gouverneur-Generaal is opgeheven. De Amsterdamsche belanghebbenden hebben een antwoord ingediend op de redevoering van den Minister van kolonien. Het vertrek der Europesche landbouwers naar die kolonie wordt voor stellig aangekondigd. De *Staats-Courant* eindelijk behelst een koninklijk besluit, bij hetwelk de Koloniale Raad van Suriname is hersteld.

ZWOLLE, den 13. April. Het heeft zich bevestigd, dat op den 11. dezer, des avonds ten half tien ure, aan het huis van den linie-controleur, *Uiterdyk*, te Steenwijk, werd aangescheld, waarop die Heer (zoo als zijne gewoonte was bij avond) zelf de deur opende, en terstond door een messteek in den onderbuik werd getroffen, zoodat hij onder den uitroep van: moord! moord! .. nederviel, en ofschoon zijne echtgenoot, terstond op het gerucht toegesneld, de hulp der geneeskunde heeft ingeroepen, geene teekenen van leven meer heeft gegeven. Aan den doelmatig bestuurden ijver der justitie, gelukte het weldra, om aanwijzingen in te winnen (zijnde de dader van het feit door niemand gezien), op welker grond de voorloopige aanhouding werd gelast van een jong mensch, die vroeger meter-taxateur der turf, onder toezigt van den verslagene was geweest, doch nu na eene suspensie van verscheidene maanden, uit die betrekking was ontslagen. Die persoon in het naburig Hasselt wonende, was in den nacht van 11 op 12 dezer niet te huis geweest, doch gisteren middag ten 1 ure te huis gekomen, en op het oogenblik dat de policie naar zijne woning op weg was, werd er berigt, dat in de geslotene kamer van dien Heer een schot gevallen was, men ging er heen en vond hem in zijn bloed badende, met verbrijzelde hersenpan op den grond levenloos liggen.

## Ingezonden Stukken.

*(Vervolg en slot van No. 46.)*

» Aanspraak van den Graaf van Rechteren, 28 Nov. 1710, dat van de besluiten dezer vergadering het behoud en welwezen, of de ondergang van den staat zoude afhangen — vruchtelooze raadplegingen." De minister van Portugal zeide, toen Slingelandt stierf: *la république a perdu sa tête.* Teregt werden daarom zijne denkbeelden meermalen aangehaald. Hierna worden wij bekend gemaakt met den staatsgezinden schrijver Lieven Ferdinand de Beaufort, Gecommitteerde Raad ter Admiraliteit in Zeeland. Op pag. 29 vinden wij de ook nu merkwaardige woorden van dezen beroemden man: « Al zoo weinig moet men zich verbeelden, dat men in een vrij land wonende, te gelijk ook vrij is van lasten en schattingen. Niet minder als dat, maar veeleer, gelijk men in onze republiek dagelijks ondervindt, is men doorgaans gehouden, zware schattingen te betalen en dikwijls zwaarder, dan onder een onbepaalde heer-

schappij." Wij gelooven dat de natie, ook nu deze woorden begrijpt, dat zij zich niet tot de vertegenwoordigers gewend heeft om herziening der grondwet in het denkbeeld dan terstond vermindering van lasten te erlangen, zooals velen die edele poging willen uitleggen, maar eerder om, later op nieuw voor te komen datgene waarvan DE BEAUFORT, zie pag. 30 zeide: » Men sal door vrees en bedreigingen van *ondersoek*, als anders, niet noodzaken, om een gedeelte van sijn goederen af te staen en over te geven."

Op pag. 34 wordt uit de Schuit- en Jagtpraatjes dier tijden uitgegeven, aangehaald het volgend gezegde » Een parlements-heer, die onkundig is in de historie, wetten, oude hercomen en costuimen van sijn land, is een stom, krageloos en verachtelijk lid van die vergadering." — Wie gaf bij het veranderen der grondwetten in vroegere dagen het initiatief? De geschiedenis zegt in Nederland meestal het volk, reeds onder de Graven en Hertogen in 1418 bijv. in Gelderland. — DE BEAUFORT was ingenomen met het Engelsch parlement. Engeland wordt als voorbeeld geschilderd. » Was het tooneel, hetwelk Nederland aanbood, even verblijdend en geestverheffend? Gold het daar insgelijks onder de leden der regering de behartiging van algemeene, vaderlandsche belangen? Vondt men däär denzelfden ijver, dezelfde kunde, dezelfde grondige voorbereiding tot het staatsbestuur? of stond meermalen de man van begiozelen achter, die zijn afkeer van baatzuchtige kuiperijen rondborstig had aan den dag gelegd?" Hierna spreekt de heer VREEDE over RIJNKERKSHOEK pag. 39 en daaarna over den Hoogleeraar C. H. TROTZ; ons bestek laat niet toe dit alles te volgen, te meer daar ons doel alleen slechts is den lezer van dit blad te nopen het werkje te lezen, opdat hij dagelijks stof moge vinden tot nadenken en vergelijken, want hem die de politiek dezer dagen te harte gaat, zal de wetenschap niet onverschillig zijn. De taal van TROTZ verdient gelezen te worden en men zal eerbied voor dien geleerde koesteren. Hij was een vijand van stilstaan, vooruitgang ook in het staatswezen en het regterlijke was zijne leus. De toestand der regtspleging in die dagen wordt door den Hoogleeraar VREEDE, op pag. 53 en volg., beschreven. De omwenteling heeft reeds veel verbeterd, zorgen wij slechts nu niet stil te staan; waar blijft het strafwetboek? In dien tijd werd de behoefte aan vrijheid in de godsdienst diep gevoeld; zie pag. 60 en volg. En zoo komen wij tot het derde tijdvak. Te veel om aan te halen. Diep verval der West-Indische Kolonien, de geheimhouding wegens het Koloniaal bestier mishaagde toen reeds: » wanneer men van Gelderland adsistentie wilde reclameren, kwam het hun redelijk voor van tijd tot tijd omtrent de situatie en behandeling van die colonien wierden geinformeerd."

» Aan wien was de erbarmelijke staat van die Colonie te wijten? — aan de directeuren: en wie waren de directeuren?" Wij gelooven dat dergelijke vragen nimmer te veel kunnen gedaan worden; niet alleen omtrent bekwaamheden maar ook omtrent de zeden en het huisboudelijk leven. Een lid der regering, zoowel hier te lande als in de Kolonien, moet de achting van een ieder kunnen wegdragen. Vooral zoo zij aan het hoofd eener Kolonie geplaatst zijn. Huishoudelijke tooneelen mogen dán niet voorbij gezien worden.

De gedachten van VALCKENAER, VAN GOENS, PAULUS, RENDORP en anderen kunnen in deze oogenblikken veel nut stichten. » Ongemeene langdradigheid der staatswijze deliberatiën over alle onderwerpen, die van eenig belang zijn. Nadeel daardoor menigmalen aan gewichtige negociatien toegebragt." » Zeer weinig menschen kennen de constitutie van ons land en zeer weinigen weten hoe het met het bestier toegaat." » Een aan de hoogescholen niet alleen in de regten, maar ook in de grondregelen der ware en werkdadige staatkunde onderwezen persoon is immers den naam van eenen politiek waardig, en niet hij, wiens hoofdoogmerk is, op de voordeeligste zoogenoemde commissien te azen, en daardoor meer zijn eigen voordeel, dan het gemeene welzijn te betrachten." Wat zoude de schrijver dezer woorden, met goud bekroond, mr. H. H. VAN DEN HEUVEL gezegd hebben, zoo hij officieren als burgemeesters in groote gemeenten had zien aanstellen, ja zelfs gewezen onderofficieren, en niet alleen als zoodanig maar hen had ontmoet als leden der Staten? Schoenmaker blijf bij de leest. – Hierna ontmoeten wij de heeren CAPELLEN TOT DEN POL en TOT DE MARSCH, geen wonder, dat dergelijke edelen de achting en liefde van het volk in zoo ruime mate genoten. De gevoelens der Zeeuwsche Staten worden door VAN IDSINGA grondig wederlegd, pag. 87. Toen ook schijnen die heeren weinig doorzigt gehad te hebben. Gelukkig voor dat gewest dat PIETER PAULUS de eer in het gebied der wetenschap ophield: » onze voorouders hebben altoos gezorgd, dat de vorsten zich verbonden alle ampten en officien te geven aan lieden, die de tale spraken en woonachtig waren binnen de palen van dat landschap, waarin zij eenige bediening waarnemen zouden. — Daar het zóóver met een land gekomen is, dat alle de hovelingen *uitheemsche* zijn, niet alleen naauwelijks de tale van 't land magtig, maar daarenboven in een oord geboren en opgevoed, waar de zeden, gewoonten en voorregten der ingezetenen hemelsbreed met die van dezen landaard verschillen, is het geen wonder, dat zulke kwalen inkankeren; — die bemerkende, dat zij alhier een iegelijk niet naar hun welgevallen kunnen ringelen, en nu en dan wel eens tegenstand worden geboden, hun best doen, om al zulke, die met den lagen geest van hun vaderland bezielt zijn, in het bewind te plaatsen." » Wie, vraagt PAULUS, betwist mij de magt om op eene *decente en opregte* wijze den stadhouder deze en gene wangebruiken voor te dragen? Dit immers staat elk vrij en kan niemand kwalijk genomen worden." (Pag. 93).

En wilt gij weten wat de Amsterdamsche burgemeester JOACHIM RENDORP over de jagt zeide, zoo sla pag. 66 op: » Het dacht hem ten uiterste onbillijk, dat lieden, die geen duim lands in de provincie bezaten, eens anders erfdeel of gepacht goed kwamen *platloopen*, onder voorwendsel, dat zij door hunne geboorte, ambt of bijzondere vergunning daartoe, zoo als zij 't heeten, gequalificeerd zijn. Waar zullen wij dan jagen, zullen mogelijk de heeren liefhebbers zeggen? — op uw eigen land, mijne heeren, of op dat der graaflijkheid van Holland." Het is hoog tijd dat de wet op de jagt herzien worde. Ook dit tijdvak wordt besloten met een kort overzigt over den stand der wetgeving.

In het volgend ontmoeten wij terstond VAN DE SPIEGEL, wij hooren hem zeggen dat de publicque finantien der provincie tot zinkens toe bezwaard zijn ten laste der nakomelingen; dat het eenigste middel om ons te behouden is de hartader der gebreken aan te tasten.

Vervolgens worden klagten aangeheven over het verval van den koophandel. Ook thans bloeit hij niet. Is het werkje van den heer SCHILTHUIS over het tolverbond wel in handen onzer regering, en onzer vertegenwoordigers? Daarna worden wij verplaatst bij KLUIT, PESTEL, J. LUSAC, vernemen de regeling der voorwaarden op welke het staats-burgerregt zoude worden uitgeoefend volgens R. S. SCHIMMELPENNINCK en zien hoe langer hoe meer het staatsregt beoefend. De taal van hen wordt niet gehoord, het was of zij schreeuwden in de woestijn. De heer VREEDE eindigt zijn werk met deze woorden: » De vreedzame herziening der instellingen werd verzuimd; zij werden in den stroom der omwenteling verzwolgen."

De hoogleeraar heeft een nuttig werk verrigt: wij hopen dat en de regering en de natie het erkennen zullen. Hoe zouden zij doof blijven voor stemmen als die van THORBECKE en VREEDE! Q. N.

---

## *Aan de Redactie der Vlissingsche Courant.*

Indien de Redactie gelijke waarde hecht aan den onderstaanden brief als de inzender, dan zal zij denzelven voorzoker in eene harer eerste nummers plaatsen.

AMICE!

Ik heb de 4e *Staatkundige Brief* doorbladerd: van de drie eersten had ik alleen eenige recensien gelezen; na de lecture van de vorigen verlang ik niet, want ik twijfel niet, ook naar aanleiding der beoordeelingen, of ze zullen in dezelfden toon geschreven zijn. — Men heeft de vorigen geroemd een fraaije stijl, een sluwen schrijver te hebben, maar zulks kan ik van dezen niet zeggen. Het is een zamenraapsel van leugens, laster, opdissching van oude vertellingen en laffe aardigheden, maar geene gegronde wederlegging van hetgeen voor eene hervorming geschreven is.

Op denzelfden toon voortgaande kunnen er nog een aantal brieven volgen; de stof wordt nooit uitgeput.

Wel zoude ik een wederlegging willen schrijven; maar vooreerst heb ik er geen tijd toe, en ten anderen, zonder bitterheid zou ik het niet kunnen doen, en ik zoude tegen een anonyme schrijver harder uitdrukkingen nog kunnen gebruiken dan hij tegen den ronden DONKER CURTIUS en anderen uit.

De minister VAN HALL is niet de schrijver, hij zou die taal niet tegen de advocaten voeren, als hier gedaan wordt, hij is ook te weinig tijdgenoot van de constitutie van 1798.

Ook den ouden heer VAN HALL is de schrijver niet; deze zou niet aanhalen laffe aardigheden als pag. 16 noot, en pag 15 noot en nog ophalen het oude daarin aangehaald gezegde, — noch omtrent de bestemming der constitutien van 1797 en 1798, pag. 14 en 15 zoo averegtsche gevolgtrekkingen afleiden; hij is te veel tijdgenoot en medewerker tot de omwending van 1795, om zich niet te herinneren, de woorden van een geacht schrijver: » Dat men nimmer zoo veel wijsheid onder een dak vergaderd zag als bij het maken der constitutie van 1798."

---

## Eerbied voor de wet in Nederland.

Men kent de besluiten ten aanzien der begraafplaatsen. — Hoe worden die opgevolgd? Zie hier ééne proeve uit velen. —

Te *Scheemda*, liggende bij *Winschoten*, in *Groningen*, is het kerkhof een overgangspad voor de menigte. — Hoogst bekrompen, blijven er de dooden niet in hunne ruste. De eene doode verjaagt den anderen in zijne grafplaats tot schade der gezonden, die er soms nadeel van lijden. — Immers de gezinnen die om de grafplaats wonen zijn, bij wijlen, — als bij eene aanstekende ziekte, — *allen krank*, ten gevolge van de besmetting der lijken, die soms nog niet ten halve verteerd, reeds moeten worden opgeruimd om andere lijken te plaatsen.

Is *armoede der gemeente* oorzaak van dien onverklaarbaren staat van zaken? Het zij verre. De bevolking van *Scheemda* is gegoed en de gemeente telt aanzienlijke woningen. — Waarom dan toch wordt de wet hier zóó openlijk en schandelijk overtreden? — *Het is om te lagchen*: De oude burgervader wil zijn stof verzameld zien met de assche zijner voorzaten die in de naast aangelegen kerk begraven liggen, en — *hoorende ooren zyn doof*, — *ziende oogen zyn blind*, om niet op te merken wat tot schande der eeuw en tot wederspraak van de wet blijft voortduren? — V.

---

## Betoont de Regering hooger eerbied voor de Wet?

Als op *Zondag* de verlofgangers vóór het Gouvernementshuis, in de Provincien worden opgeroepen om de reis naar hunne korpsen te aanvaarden; — ware het dan niet goed, de Overheid in dien oogenblik *de bekende zondagswet* voor te houden? Of bindt de wet alleen den burger en niet den Regent? Of moet *Nederland* dan *in alles* en *altyd* het oord zijn der tegenstrijdigheden? V.

---

## Advertentien.

§ § Mijne Echtgenoot *ELEONORA JOHANNA* § *KLOEG* beviel heden van eene DOCHTER.
VLISSINGEN, 16. April 1845. F. W. WISSEL.
Eenige kennisgeving.

**TAPIJTEN.**

Zeer fraaije en smaakvol bewerkte SCHOTSCHE SAAIJETTE TAPIJTEN, bijzonder sterke en *dubbel geweven* KOEHAREN TAPIJTEN (nieuwe Modellen) in verschillende kleuren en desseins, TRIPPLIJ SCHOTSCHE, VENETIAANSCHE en MEDAILLON KARPETTEN, zeer schoone en *dubbel geweven* KOEHAREN KARPETTEN; alle welke goederen, door hunne bijzondere Zwaarte en Solide bewerking, van de op *enkele spoel geweven*, dadelijk te onderscheiden zijn; voorhanden in het Magazijn van den ondergeteekende, welke zich voor de aflevering, tot uiterst billijke prijzen, ten vriendelijkste aanbeveeld.
VLISSINGEN, 12. April 1845. A. RUYSCH.

**Uit de hand te koop,**

een zoo goed als nieuw PUI-KOZIJN met Deur, Raam, Steene Noten en Dorpel; te bevragen bij
VLISSINGEN, 16. April 1845. J. W. L. BECKER.

**C. SCHEURWEGH,**

maakt zijne geëerde Begunstigers bij deze bekend, dat hij op nieuw is voorzien van alle soorten van BEHANGSEL-PAPIER, alsmede MANS HOEDEN, alles naar de laatste mode en civiele prijs.

**K. BRÜCKNER,**

**Tyroler Zanger,**

zal op Zondag den 20. April 1845, in de Uitspanning LA BELLEVUE bij *J. BOM*, op den GROOTEN ABEELE, eenige stukken zingen van den Heer *ALEXANDER DREYSCHOCK*. Aanvang des namiddags ten 5 ure. (bij gunstig weder.)

**STOOMJAGTEN**

varende in het Beurtveer tusschen de Steden

**Middelburg, Dordrecht, Rotterdam**

en op alle daar tusschen gelegen Plaatsen.

April 1845.

| Van Middelburg. | Van Rotterdam. |
| --- | --- |
| Zondag 20, 's morg. 9 ure. | Maandag 21, 's morg. 4 ure. |
| Dingsd. 22, « 10½ « | Woensd. 23, « 5 « |
| †Dond. 24, « 5 « | Vrijdag 25, « 6½ « |
| Zondag 27, « 3 « | Maandag 28, « 8 « |
| Dingsd. 29, « 4½ « | Woensd. 30, « 10 « |


## ZEETIJDINGEN.

VLISSINGEN, den 17. April. Sedert den 15. dezer zijn alhier ter reede gekomen.

Voor Antwerpen bestemd:

Lesselliers, J. V. Heinrichsen, Beunos-Aijres, huiden; Titia, T. R. Roelofs, Leers, garst en zaad; Frederika Elvira, H. Storm, Kortemunde, A. L. Poeker, Weenen, beide garst.

Van Antwerpen zijn de Schelde afgekomen en van deze reede naar zee gezeild.

Proserpine, C. Sikkes, Rio Janeiro, stukgoed.

Van Brussel gezeild:

De twee Broeders, H. J. Polter, Bordeaux, ballast.

— Den 15. April was op hoogte van Westkapelle in goeden staat zeilende het Nederlandsche barkschip Natalia, kapitein D. C. Claus, van Suriname naar Amsterdam.

— Van het Nieuwediep geretourneerd Zr. Ms. kotter de Vlinder.

---

## MIDDENPRIJZEN

van de volgende artikelen te MIDDELBURG,

17 April 1845.

| De Nederlandsche mudde. | | De Nederlandsche mudde. | |
| --- | --- | --- | --- |
| 2 J. Zeeuwsche Tarwe | f 8.50 | Zomergarst | f 4.50 |
| 1 dito dito | « 8.25 | N. W. dito | « [illegible] |
| N. dito dito | « 6.60 | N. W. Gr. Erwten | « |
| 2 J. Walch. dito | « 8.75 | Z. Gr. dito | « |
| 1 dito dito | « 8.50 | W. Witte dito | « |
| Nieuwe dito | « 6.85 | W. Witteboonen | « |
| O. Rogge | « 5.60 | Br. dito | « |
| N. Rogge | « 5.50 | N. W. Paardenboonen | « 4.70 |
| W. Koolzaad | « 12.00 | Z. dito | « 4.50 |
| Zomer dito | « | Raapolie | f 40.50 p. v. |
| St. Joosland dito | « | Patentolie | « 42.50 « |
| Haver | « | Lijnolie | « 34.00 « |
| Boekweit | « 5.35 | Raapkoeken | f . de 1040 st. |
| Zomerzaad | « | Lijnkoeken | « 9.00 164 « |
| Winter garst | « 5.00 | | |

Te Vlissingen, bij A. W. VAN BIEKEN.